

CAPUT XXIX.

QUOMODO ANIMA DEVOTA
DEUM in suis beneficijs ut ipsam &
profusissimam benignitatem
contempletur.

*1. Joan. 4. In hoc apparuit charitas
Dei in nobis, quoniam Filium su-
um unigenitum misit Deus in
mundum, ut vivamus per eum.*

*In hoc est charitas: non quasi nos
dilexerimus Deum, sed quoniam
ipse prior dilexit nos & misit Fi-
lium suum propitiationem pro
peccatis nostris.*

OMnia quæ Deus homini immit-
tit, sive prospera sive adversa,
hoc unum spectant, ut homo ab
illo mundo averfus & alienatus, in gra-
tiam cum eodem revertatur. Verū quæ
hominis belluina ignorantia & stulti-
tia est, sicut beneficiorum causam non
intelligit, nihil minus cogitans quā eo
fine in se illa conferri, ut his illecebris
in amorē divinū pertrahatur: ita neq;
pœnis Deum hoc unū agere animad-
vertit, ut ad ipsum redeat & converta-
tur. Videam⁹ primum de corporalibus

*Omnia
opera
Dei spe-
ctant
hominis
conver-
sionem.*

bene-